

Knihla *Český a slovenský literární parnasismus* vznikla v rámci řešení grantového projektu Diskurzivita literatury 19. století v česko-slovenském kontextu a navazuje na monografii *České literární romantično* (Host 2012). Soustředí se na literaturu vycházející z francouzského Parnasu a představující v českém prostředí jeden z klíčových diskurzů konce 19. a počátku 20. století, zastoupený jmény Vrchlický, Zeyer a Čech. Za klíčové příznaky parnasistní tvorby vnímají autoři monografie její dekorativní malebnost, rétoričnost a především vytváření svébytné říše krásy v duchu *l'art pour l'art*.

V první části publikace rekapituluje Aleš Haman historii užití pojmu parnasismus v české literární vědě a osvětluje motivaci i efekt jeho znovuzavedení, Jiří Pelán následně shrnuje podobu francouzského Parnasu a poté Dalibor Tureček a Peter Zajac podávají návrh modelu českého a slovenského parnasismu. Oddíl případových studií je věnován Čechovu eposu *Dagmar* (Dalibor Tureček), Zeyerově a Vrchlického zpracování námětu dívčí války (Aleš Haman), interpretaci Zeyerovy arabské látky „Aziz a Aziza“ (Lenka Krejčová), Hviezdoslavovu přijetí Vrchlického (Ján Gbúr), obecnějšímu pohledu na problematiku parnasistní prózy (Michal Fránek) a analýze Karáskovy dekadentní modifikace parnasismu (Jiří Kudrnáč). Apendix se zabývá žánrovou problematikou romantické balady v síti diskurzů konce 19. století (Dalibor Tureček).

Parnasismus se ukazuje nejen jako jeden z klíčových součinitelů dobové literárnosti, ale zároveň jako specifická kvalita české literatury, navazující bezprostředně na moderní evropské podněty. Dobový slovenský postoj k parnasismu poskytl příležitost k teoretickému rozpracování kategorie latence.